

ความลับพันธุ์ระหว่างปัจจัยบางประการ และการคุ้มครอง

ของผู้ป่วยโรคเบาหวาน



นางเรนวลด นันทศุภวัฒน์

004304

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาพยาบาลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2524

1713108X

๑

**RELATIONSHIP BETWEEN SELECTED FACTORS AND
SELF-CARE PRACTICE IN DIABETIC PATIENTS**

Mrs.Raymoul Nantsupawat

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education**

Department of Nursing Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการและการถูແທນของ
"บุญวายโรคเบาหวาน"

โดย นางเรนาด นันทศุภารัตน์

ภาควิชา พยาบาลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพรัตน์ ผลิตพูลย์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นิวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด รักษาศักดิ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพรัตน์ ผลิตพูลย์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ พูรณ์โชติ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการและการดูแลคนเอง
ของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ชื่อนิสิต

นางเรนาด นันทศุภรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพวงศ์ พลาพิมูล

ภาควิชา

พยาบาลศึกษา สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล

ปีการศึกษา

2523

บทคัดย่อ



การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ กับการดูแลคนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จากโรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มาตรวจที่คลินิกโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สภากาชาดไทย คัดเลือกตัวอย่างประชากรโดยวิธีเก็บตัวอย่างโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสัมภาษณ์การดูแลคนเอง และแบบสัมภาษณ์ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน นำไปหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ในแต่ละส่วน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ correlation coefficient ค่าสูงสุด 20 ให้ความเที่ยง 0.69 และ 0.96 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการออบลั่น คะแนนเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณพร้อมกับทดสอบค่าเอฟ (F-test) และสร้างสมการทำนายที่ศึกษา โดยใช้สหสัมพันธ์พหุคุณแบบเพิ่มหรับ เป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) แบบฟอร์เวอร์ฟอินคลูชัน (Forward Inclusion)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เรื่องโรคเบาหวานของผู้ป่วยโรคเบาหวานอยู่ในระดับปานกลาง
2. คะแนนเฉลี่ยระดับความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานมีในระดับต่ำ
3. เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
4. อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- ✓ 5. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- / 6. รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. ระยะเวลาของการรักษามีความสัมพันธ์ทางลบกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. ความรู้เรื่องโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
9. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างการดูแลตนเองกับตัวทำนายหั้ง 6 ตัวคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาของการรักษา ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มตัวทำนายที่คือสุขประกอบด้วย ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน (x_6) รายได้ของครอบครัว (x_4) และระยะเวลาของการรักษา (x_5) ซึ่งกลุ่มตัวทำนานี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการดูแลตนเองได้ร้อยละ 43.69 ความคลาดเคลื่อนมาตราฐานในการทำนายเท่ากับ 9.193 โดยมีสมการทำนายในรูปแบบมาตราฐานและคะแนนคิดคงนี้ คือ

$$z' = 0.492 z_6 + 0.194 z_4 + (-0.172) z_5$$

$$y' = 35.802 + 0.315 x_6 + 1.678 x_4 + (-1.132) x_5$$

Thesis Title : Relationship Between Selected Factors And
Self-Care Practice In Diabetic Patients

Name : Mrs. Raymoul Nantsupawat

Advisor : Assistant Professor Nopharatana Bhlapibul

Department : Nursing Education

Academic Year : 1980

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to investigate the relationship between selected factors and self-care practice in diabetic patients. The subjects who were followed up at out patient departments in three hospitals in Bangkok Metropolis. The selected samples were 200 diabetic patients by using an accidental sampling. The questionnaire was developed by the researcher which divided in two parts; the self-care practice and knowledge about diabetic disease. The instrument was tested for content validity, and Cronbach's alpha coefficient and Kuder Richardson 20 were used to investigate reliability which were 0.69 and 0.96.

The data was analysed by using various statistical methods such as : percentage, mean, Pearson's product moment correlation coefficient method, the multiple correlation coefficient, the F-test and stepwise multiple regression analysis.

The Major findings :

1. The mean score of knowledge about diabetic disease in diabetic patients was at the middle level.
2. The mean score of ability in self-care practice in diabetic patients was at the low level.
3. There was no relationship between sex and self-care practice in diabetic patients.
4. There was no relationship between age and self-care practice in diabetic patients.
5. There was a positive relationship between the educational level and self-care practice in diabetic patients and was significant at the .01 level.
6. There was a positive relationship between the family income and self-care practice in diabetic patients and was significant at the .01 level.
7. There was a negative relationship between the duration of treatments and self-care practice in diabetic patients and was significant at the .01 level.
8. There was a positive relationship between the knowledge about diabetic disease and self-care practice in diabetic patients and was significant at the .01 level.

9. The multiple correlation coefficient between self-care practice and the six predictors; sex, age, educational levels, family income, duration of treatments and knowledge about diabetic disease has been analysed. The result of the multiple correlation coefficient between these six predictors with self-care practice was significant at .01 level. The self-care practice variance accounted for by the best group of predictors composed of knowledge about diabetic disease (X_6), family income (X_4) and duration of treatment (X_5) was 43.69 %, and the standard error of estimate was 9.193. The regression equations respectively in standard scores and raw scores were :

$$z' = 0.492 z_6 + 0.194 z_4 + (-0.172) z_5$$

$$y' = 35.802 + 0.315 x_6 + 1.678 x_4 + (-1.132) x_5$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



กิติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพรัตน์ พลาพิมูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ ปูรณ์โชติ อาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านสังคมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้ให้ข้อคิดและคำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ จนสามารถดำเนินการวิจัยได้แล้วเสร็จโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึก สำนึกรักในพระคุณของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ขอรับขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

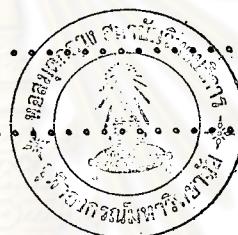
ความเรียบร้อยและรายรื่นในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ บังประกอบด้วยความรวม มืออันดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมษ วัชระชัยสุรพล และคุณโภวิท พัววิໄລ ผู้อำนวยความ สะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่พยาบาล และผู้ ป่วยโรคเบาหวาน โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลจุฬา- ลงกรณ์สภากาชาดไทย ผู้อนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ยังมีผู้ร่วมงานหลายท่าน และคุณอุรุน นันทศุภวัฒน์ ผู้ให้การสนับสนุน แนะนำตลอดจนเป็นกำลังใจในการวิจัย คุณสุนัย จำเคนสุช และคุณวงศ์เตือน ประกอบห้อง ผู้ช่วยเหลือในการจัดทำรูปเล่ม ผู้วิจัยขอขอบพระ คุณเป็นอย่างยิ่งทุกท่าน ที่ได้กล่าวนามมาแล้ว พร้อมทั้งขอถือว่าทุกท่านมีส่วนร่วมในความ สำเร็จ และคุณประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยครั้งนี้โดยทั่วไป.

เรนวส นันทศุภวัฒน์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิจกรรมประการศ.....	๓
รายการตารางประกอบ.....	๔
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ปัญหาของการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	13
ข้อทดลองเบื้องต้น.....	13
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	14
2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15



สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
	กลุ่มตัวอย่างประชากร	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
	การหาความตรงตามเนื้อหา.....	47
	การหาความเที่ยง.....	48
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
5	สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ.....	81
	สรุปผลการวิจัย.....	82
	การอภิปรายผล.....	85
	ขอเสนอแนะ.....	97
	บรรณานุกรม.....	100
	ภาคผนวก ก.....	108
	ภาคผนวก ก.	109
	ภาคผนวก ข.	114
	ภาคผนวก ค.	122

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ประวัติบุํเพี้ยน..... 134

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

1	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามเพศ.....	58
2	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามอายุ.....	59
3	ชนิดของโรคเบ้าหวานจำแนกตามอายุ.....	60
4	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	61
5	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามสภาพสมรส.....	62
6	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามอัตรารายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....	63
7	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามระยะเวลาของภารกิจฯ โรคเบ้าหวานจากแพทย์แผนปัจจุบัน.....	64
8	จำนวนผู้ป่วยหญิงจำแนกตามจำนวนครั้งของการคลอด ในจำนวนผู้ป่วย 132 คน.....	65
9	จำนวนของผู้ป่วยจำแนกตามการเคยหรือไม่เคยของการแท็บนูตร และการคลอดบุตรแล้วอุบัติ.....	66
10	จำนวนผู้ป่วยที่มีและไม่มีเครื่องอุปกรณ์เป็นโรคเบ้าหวาน.....	67
11	จำนวนผู้ป่วยที่เคยและไม่เคยเป็นสมาชิกสมาคมโรคเบ้าหวาน.....	67
12	จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลตนเองเองจำแนกตามแหล่งที่ได้รับ.....	68
13	จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามอายุบุตรคนสุดท้าย.....	65
14	ลักษณะความรู้สึกทางเพศของผู้ป่วยชาย จำนวน 63 คน.....	70
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้เรื่องโรคเบ้าหวาน และการดูแลตนเอง.....	71

รายการตารางประกอบ (ทอ)

ตารางที่

หน้า

16	ระดับความรู้และระดับความสามารถในการคุ้ยแลคนเองของผู้ป่วยจำแนกตามเกณฑ์ประเมินที่ได้กำหนดไว้.....	72
17	ระดับความรู้จำแนกตามสมัชิกสมาคมโรคเบาหวานกับผู้ป่วยที่ไม่เคยเป็นสมัชิกสมาคมโรคเบาหวาน.....	73
18	ระดับความสามารถในการคุ้ยแลคนเองจำแนกตามสมัชิกสมาคมโรคเบาหวานกับผู้ป่วยที่ไม่เคยเป็นสมัชิกสมาคมโรคเบาหวาน.....	74
19	เมตริกส์สัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวท่านาย และตัวท่านายกับตัวเกณฑ์ (ตัวท่านายคือปัจจัย 6 ตัว).....	75
20	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการคุ้ยแลคนเองกับตัวท่านาย 6 ตัวที่เพิ่มเข้าไปทีละตัว รวมทั้งค่า เอฟ ที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ.....	77
21	ตัวท่านายที่คิดที่สุดที่ใช้ในการทำนายการคุ้ยแลคนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน	79

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย